

Het verhaal van het *Extaze*-viltjesproject (slot)

In de lente van 2013 stuurde beeldend kunstenaar Diederik Gerlach de redactie van het literair tijdschrift *Extaze* enkele bierviltjes toe die met potlood of penseel waren bewerkt door de fotograaf, dichter en kunstschilder Gerard Fieret (1924-2009). Of wij er iets mee konden. Dat konden we.

We legden juist de laatste hand aan *Extaze 7*, dat begin juli 2013 uit zou komen, toen het idee bij ons opkwam om een filmpje van de viltjes te maken en die tijdens de presentatieavond van dat nummer, op 11 juli in Pulchri, te vertonen.

Zo gedacht, zo... Nee: de grijze cellen bleven werken. Niet alleen de viltjes van Fieret waren mooi, ook het *concept* was bijzonder: beelden op een klein, rond afgesneden vlak. Het paste goed bij het thema van de presentatieavond: de mens in de afgebakende ruimte.

Een vervolg van het verhaal drong zich aan ons op: we vroegen 'Extaze-kunstenaars' of zij voor die film twee of drie blanco viltjes wilden bewerken. De kunstenaars reageerden enthousiast. Werken op een ongebruikelijk formaat en op een 'lastige' ondergrond bleek een uitdaging voor hen te zijn. De resultaten waren er ook naar. De frisheid van de ronde kunstwerkjes straalde er ook op film vanaf. Els Kort monteerde hem en Robert Kroos componeerde er muziek bij.

Nog steeds waren de ideeën niet op. We wisten: *Extaze* heeft abonnees nodig en een wervingsactie voor abonnees zou kunnen helpen. Hoe potentiële abonnees te verlokken? Met een viltjesboek? Ja, natuurlijk! En zo kwamen de viltjes via Els' computer op papier terecht, met een korte inleiding van Cor Gout en met informatie over de kunstenaars. Het verhaal is nog niet uit, maar nadert zijn ontknoping. Toen we de viltjes uitspreidden op Els' lange tafel zagen we dat de combinatie van stijlen en technieken een meerwaarde opleverde ten opzichte van de afzonderlijke bijdragen, hoe fraai en vernuftig die ook waren. De uiteenlopende mogelijkheden die het formaat en het materiaal hadden geboden, werden in één oogopslag duidelijk. In de nevenschikking van de afbeeldingen herkende je patrijspoorten die alle op een andere wereld uitkeken: die van de kunstenaar. Als we deze 'patrijspoorten' nu

eens aanbrachten op een paneel? En als we dat kunstobject nu eens gingen veilen en de opbrengst zouden gebruiken om ons bestaan als tijdschrift in moeilijke tijden te rekken?

We vroegen *Extaze*-kunstenaars van na juli 2013 of zij de serie wilden aanvullen, en aan alle kunstenaars ze hun viltjes voor de veiling, en dus eigenlijk voor *Extaze*, wilden afstaan. Niemand weigerde.

Rond de Kerst van 2014 maakte Jan Hoogervorst een opzet voor twee vouwbladen, die naast elkaar opgesteld konden worden en in een stevige houten cassette konden worden bewaard. De bladen van berkenmultiplex zouden met linnen aan elkaar worden verbonden, waardoor ze zouden scharnieren en opvouwbaar werden als een boek. Jan ging aan het werk. Aan weerszijden van iedere plaat freesde hij ronde uitsparingen voor de viltjes, waardoor de kunst aan weerszijden kon worden getoond.

Jan's werkstuk evenaarde de kwaliteit van het werk van de *Extaze*-kunstenaars. Het zal de redactie moeite kosten afstand te doen van dit laatste hoofdstuk van het boek 'viltjesproject', dat uiteindelijk ook een (houten) boek is geworden. De laatste bidder op de veiling tijdens 'Extaze in De Vereeniging' 12 (Kazernestraat 38b, 15/01/2015, vanaf 20.15 uur) zal een gelukkige koper zijn.